

Εικόνα της Παναγίας της Τραπεζίτισσας

Η εκκλησία της Παναγίας στην Τραπέζα
όπως είναι κατεχόμενη σήμερα.

ΤΡΑΠΕΖΑ

Στα βόρεια της Αχερίτου και σε απόσταση 3 περίπου χιλιομέτρων, βρίσκονται τα απομεινάρια του Μεσαιωνικού οικισμού της Τραπέζας για μας, ή Τράπεζας όπως αναφέρεται σε όλα τα γραπτά κείμενα. Είναι η εκκλησία της Παναγίας της Τραπεζίτισσας και της Αγίας Παρασκευής.

Από τα παιδικά μου χρόνια θυμάμαι ότι στα ΝΑ της μεγάλης εκκλησίας και σε απόσταση μερικών δεκάδων μέτρων, υπήρχαν ακόμα τα ερείπια -ένα κομμάτι χαλασμένου τοίχου - της εκκλησίας του Αγίου Ανδρονίκου, όπως μας έλεγαν οι γονείς και οι παππούδες μας. Κανένας δεν κάνει αναφορά σ' αυτό, γιατί ίσως να μην ήταν κάπι σημαντικό.

Δεν γνωρίζουμε πότε και από ποιους πρωτοκτίστηκε η Τράπεζα. Το σίγουρο είναι ότι σημειώνεται σε όλους τους Βενετικούς χάρτες από τον A. ORTELIUS του 1573 ως τον M. MERIAN το 1649 ως TRAPESA.

Ο χρονογράφος του Μεσαίωνα Λεόντιος Μαχαιράς στο Χρονικόν του, στην παράγραφο 654, γράφει ότι τον Αύγουστο του 1425, οι Σαρακηνοί έκαψαν την Τράπεζα και την Καλοψίδα, όταν εισέβαλαν στην Ανατολική Κύπρο.

654. Και τη Παρασκευή, 3 Αυγούστου του 1425, φέρανε γράμματα στο Βασιλιά που έλεγαν ότι (στη Συρία) ετοίμασαν 50 γαλέρες κι ήλθαν στις Χελώνες στην Ακροτίκη, και το Σάββατο ήλθαν στην Αμμόχωστο. Τότε έστειλε ο Βασιλιάς τον αδελφό του, τον Πρίγκηπα της Γαλιλαίας, επί κεφαλής 500 ιππέων και 2000 του πεζικού, Σύρους, Αρμένιδες κι απελεύθερους χωριάτες και χειροτεχνίτες από τη Λευκωσία, που πήγαν στη Σίντα (και στη Τράπεζα). Κι' αποβιβάστηκε τμήμα των Σαρακηνών με μέρος από τ' άλογά tous, κι' έκαψαν τη Τράπεζα και τη Καλοψίδα. Κι' ο Πρίγκηπας ήλθε στη Σίβουρη και (δε μπόρεσε να μάθει) πού βρίσκονταν οι γαλέρες και το πεζικό (των Σαρακηνών). Και το απόγευμα του έφεραν την είδοση πως βρίσκονταν στη Καλοψίδα. Κι' ο Πρίγκηπας είχε πάει στον Άγιο Σέργιο ερευνώντας για tous Σαρακηνούς για να συγκρουστεί μαζί tous, κι' έμαθε πως έρχονταν από τη κατεύθυνση της Σίβουρης. Και στους Στύλλους, συνάντησε πάνω σ' ένα λόφο 20 Σαρακηνούς, 8 ιππείς και 12 πεζούς, και tous επετέθησαν από το στρατό του Πρίγκηπα και σκότωσαν 6 πεζούς κι' έπιασαν κι' ένα ζωντανό, ενώ οι υπόλοιποι το έσκασαν.

Αν και υπάρχουν μεταγενέστερες αναφορές, φαίνεται ότι το χωριό, ύστερα από την καταστροφή και τη λεπλασία που υπέστη από tous Μαμελούκους της Αιγύπτου, δεν μπόρεσε να ανακάμψει πλήρως.

654. – Καὶ τὴν παρασκευήν εἰς τὰς γ' αὐγούστου αυκεί ἐφέρασιν χαρτία τοῦ ρηγὸς πᾶς ἀρματώννουσιν ν' κάτεργα καὶ ἥρτασιν⁵ πρὸς τὰς Χελώνας, πρὸς τὴν Ἀκρωτίκην, καὶ τὸ σαββάτον ἥρτασιν εἰς τὴν Ἀμόχουστον. Τότες ἔπεψεν ὁ ρήγας τὸν ἀδελφόν του τὸν πρίντζης τῆς Γαλιλαίας καπετάνον μὲ φ' ἀνθρώπους τῶν ἀρμάτων μὲ τ' ἄλογα καὶ δύο χιλιάδες ἀπεξοὺς Συριάνους, Ἀρμένιδες, καὶ λεντέρους τῶν χωρίων, καὶ χειροτεχνίτας ἀπὸ τὴν Λευκωσίαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Σίνταν⁶. Καὶ ἀπέζευσεν μερτικὸν ἀπὸ τούς Σαρακηνούς καὶ μέρος ἀπὲ τ' ἄλογά τους, καὶ ἐκάψαν τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Καλοψίδαν· καὶ ὁ πρίντζης | ἥρτεν εἰς τὴν Σίβουρην καὶ δέν ἦξενρεν⁷ ποῦ εύρισκουνται τὰ κάτεργα, οὐδὲ οἱ ἀπεξοὶ,⁸ καὶ τὸ γιόμαν ἐφέραν του μαντάτον πῶς εἶνε εἰς τὴν Καλοψίδαν· καὶ ὁ πρίντζης εἶχεν ἕρτειν εἰς τὸν Ἀγιον Σέργην καὶ ἐγύρευγεν τοὺς(ς) Σαρακηνούς νὰ σμικτῇ μετά τους, καὶ ἔμαθεν τὸ μαντάτον πῶς ἔρκουνται ἀπὸ τὴν Σίβουρην. Καὶ εἰς τοὺς(ς) Στύλλους ἀπάνω εἰς ἔναν βουνάριν ἥρασιν εἴκοσι Σαρακηνούς, δκτώ καβαλλάριδες καὶ ιβ' ἀπεξούς, καὶ ἐτρέξασιν ἀπὸ τό φουσάτον τοῦ πρίντζη καὶ ἐσκοτῶσαν ζ' ἀνομάτους ἀπεξούς καὶ ἐπιάσαν καὶ α' ζωτανόν, καὶ ἄλλοι ἐφύγασιν.

Ο Γεώργιος Βουστρώνιος που ακολουθεί ως χρονογράφος τον Λ. Μαχαιρά, στη Διήγηση Π. 61, γράφει ότι τον Μάρτη του 1461 ο Βασιλιάς της Κύπρου Ιάκωβος ο Β' «προς την μερίαν της Τραπέζας ωρδινίασεν ἔναν καπετάνον τὸν Πέτρο τὲ Νάβες μὲ ν' ἀνομάτους μὲ ταῖς σκάλαις καὶ λ' Σαρακηνούς, καὶ ὁ ρήγας μὲ τοὺς προδέλοιπους, δλοὶ⁹ ἀπεξά, ἐκεῖνος μοναχὰ καβαλλάρης· καὶ ἀποσώνοντα ὅλοι οἱ καπετάνοι μὲ ταῖς σκάλαις εἰς τὴν μερίαν τοῦ τρασιναλλίου, ὅπου ἦτον ὁ πύργος, ἥραν μίαν τρύπαν καὶ ἀρχέψαν μὲ τὰ πικούνια νὰ τὴν ἀνοίξουν. Καὶ ἡ σκάλαις εὑρέθησαν κονταῖς, καὶ δὲν ἔμπορησαν νὰ

Ο ντε Mas Λατρί αναφέρει την Τράπεζα ως ένα από τα φέουδα που ανήκαν στο Βασιλιά της Κύπρου.

61. – Καὶ τῆς κρήτης μαρτίου ἀναξαί¹⁰ ἐξέβην ὁ ρήγας νὰ πάγῃ εἰς τὴν Ἀμόχουστον, καὶ ἐπῆρεν σκάλαις καὶ πολλὰ τζενία (14) διὰ νὰ μπορήσῃ νὰ τὴν πάρῃ. Καὶ πρὸς τὴν μερίαν τῆς Τραπέζας ωρδινίασεν ἔναν καπετάνον τὸν Πέτρο τὲ Νάβες μὲ ν' ἀνομάτους μὲ ταῖς σκάλαις καὶ λ' Σαρακηνούς, καὶ ὁ ρήγας μὲ τοὺς προδέλοιπους, δλοὶ¹¹ ἀπεξά, ἐκεῖνος μοναχὰ καβαλλάρης· καὶ ἀποσώνοντα ὅλοι οἱ καπετάνοι μὲ ταῖς σκάλαις εἰς τὴν μερίαν τοῦ τρασιναλλίου, ὅπου ἦτον ὁ πύργος, ἥραν μίαν τρύπαν καὶ ἀρχέψαν μὲ τὰ πικούνια νὰ τὴν ἀνοίξουν. Καὶ ἡ σκάλαις εὑρέθησαν κονταῖς, καὶ δὲν ἔμπορησαν νὰ

(1) ἐκείναις ἡμέραις. (2) ἀπὸ. (3) ἐτζακίστην. (4) Τουμάς. (5) Γατιέρη. (6) Ζφέρναν. (7) Κτόρου. (8) Γατιέρην. (9) τζάμπρα. (10) Γατιέρη. (11) ἐσήκωσεν τού τα. (12) Τζάμε. (13) χαρμιζ. (14) καὶ τζενία. (15) οὐλοί.

κρήτης μαρτίου ἀναξαί¹⁰: 22 του Μάρτη του 1461.
πολλὰ τζενία: πολλές πολεμικές μηχανές.

μὲ ν' ἀνομάτους: με 50 ἀντρες,
καὶ λ' Σαρακηνούς: και 30 Σαρακηνούς.

πικούνια: σκαπάνες (piccone).
κονταῖς: κοντές, χαμηλές.

τρασιναλλίου: ή και δρσεναλλίου ή και δρσηναλλίν (arsenale, arsenal). Ναόταθμος. Υπήρχε και ομώνυμος πύργος στα τείχη της Αμμοχώστου, προς την πλευρά του λιμανιού όπου και ο ναόταθμος.

Ο Τζιοβάννι Μαρίτι που έζησε στην Κύπρο από το 1760 ως 1767, ερχόμενος από τον Άγιο Βαρνάβα και την Έγκωμη γράφει: «... Πιο πέρα προς τα δυτικά, υπάρχει το μεγάλο χωριό Τράπεζα (*TRAPEZI*). Τα υπάρχοντα ερείπια καθορίζουν την τοποθεσία μιας μεγάλης πόλης και ο έλληνας με τον οποίο συνταξίδευα με βεβαίωσε ότι μία πόλη υφίστατο κάποτε εκεί. Άλλα πιο ιστορικά του νησιού κατά τον 16ο αιώνα, αναφέρει εκεί ένα χωριό και δεν κάνει οποιανδήποτε αναφορά, για κάποια προγενέστερη πόλη.

Υπάρχουν (στο χωριό Τράπεζα) δύο εκκλησίες, η μία μερικώς διακοσμημένη με διάφορα είδη μαρμάρων και με ένα προπύλαιον υποστηριζόμενο από μερικές μαρμάρινες κολώνες.

Δεν υπάρχουν παρά μόνο ελάχιστοι κάτοικοι και το χωριό φαίνεται να είναι απλώς και μόνον ένα καταφύγιο για τους βοσκούς και τα κοπάδια τους, που βόσκουν στις γύρω πεδινές περιοχές.

Ο George Jeffery στο βιβλίο του «Περιγραφή Ιστορικών μνημείων της Κύπρου» 1918, σελίδες 200 και 201 γράφει:

«... Εύκολα μπορείς να φτάσεις σ' αυτή την ενδιαφέρουσα ερειπωμένη τοποθεσία ενός σπουδαίου χωριού, από τον σιδηροδρομικό σταθμό της Έγκωμης ή των Στύλλων, αν φυσικά συμβεί τα τραίνα να σταματήσουν.

Η προέκταση του αρχαίου οικισμού σηματοδοτείται από δύο σπουδαίες ερειπωμένες εκκλησίες, από τις οποίες η μία είναι καλά διατηρημένη.»

Κάνει στη συνέχεια λεπτομερή περιγραφή του τρόπου που κτίστηκαν οι τρεις πτέρυγες του ναού, οι θόλοι και οι πέτρινη οροφή και συνεχίζει:

«... Αυτό το ασύμμετρο οικοδόμημα είναι διακοσμημένο με πλείστες λεπτομέρειες μεσαιωνικού γοτθικού χαρακτήρα και η όλη εικόνα του δείχνει την παράδοξη ανάμιξη Βυζαντινής και Γοτθικής Τέχνης, η οποία αναπτύχθηκε από τους ντόπιους οικοδόμους κατά τον 15ο και 16ο αιώνα. Η ονομασία Τράπεζα πιθανότατα σημαίνει επίπεδο Τραπέζιο.

Ήταν ένα χωριό που λεπλατήθηκε και κάπκε από τους Μαμελούκους το έτος 1426 μ.Χ.».

Trapesa.-This interesting ruined site of an important village can be reached conveniently from the railway station of Enkomi or Stylos if the trains happen to suit. The extent of the ancient settlement is marked by two important ruined churches, one of which is fairly well preserved. Designed on a plan of three aisles with an east end composed of a central apse and a square side chapel on either hand, the stone roof is partly constructed of barrel vaulting, cross-vaulting, and with domes. This irregular piece of construction is decorated with numerous details of medieval Gothic character, and the tout ensemble suggests the curious mixture of Byzantine and Gothic art which was developed amongst the native

masons during the XVth and XVIth centuries. The place name "Trapesa" probably means flat "table-land." It was a village ravaged and buried by the Mamlukes in 1426. Before arriving at Famagusta the modern hamlet and church of Ay. Lukas are passed. Here there is nothing of interest beyond the fact of its being the site of a village shewn in the drawing of Gibellino as "S. Alessio" shewing how prone the Cypriot villagers are to change their place names. The modern village gives its name to an important fair held outside the walls of Famagusta on the 18th October."

Ο CAMILLE ENLART στο Βιβλίο του GOTHIC ART AND THE RENAISSANCE IN CYPRUS 1899 γράφει:

«ΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ

κοντά στην Αμμόχωστο.

Στα βΔ της Αμμοχώστου, μεταξύ αυτής και του Πραστειού, εκτείνεται μια πλατιά πεδιάδα με αργιλώδες έδαφος, η οποία το Χειμώνα γίνεται μια αξεπέραστη θάλασσα λάσπης. Το Καλοκαίρι είναι μια έρημος άσπρης σκόνης με σύννεφα κουνουπιών στην ατμόσφαιρα και την Άνοιξη καλύπτεται από άγρια καρότα. Εκεί βόσκουν κοπάδια από πρόβατα που ανήκουν στο Πραστειό.

Σ' αυτή την πεδιάδα, την τοποθεσία Τράπεζα, υπάρχει μια αρκετά μεγάλη εγκαταλειμμένη εκκλησία. Οι πόρτες είναι κλειστές με τοίχο, αλλά κάποιος μπορεί να μπει μέσα διαμέσου ενός ρήγματος στον τοίχο. Είναι ένα Βυζαντινό δημιούργημα με έντονες φράγκικες επιδράσεις.

Ακολουθεί και εδώ μια λεπτομερής περιγραφή όλων των μερών του ναού και παρά το ότι είναι Βυζαντινός, εντοπίζονται όλα τα σημεία στα οποία έγιναν γοτθικού ρυθμού επεμβάσεις σε διάφορα στάδια ανοικοδόμησης. Στην εκκλησία, είναι φανερά αυτά τα σημάδια, πάνω σε ένα Βυζαντινό κτίσμα, που ξανακτίστηκε μερικώς σε αλλεπάλληλες περιπτώσεις κατά τον 15ον αιώνα, από κτίστες που είχαν εκπαιδευτεί στην Αμμόχωστο στην φράγκικη, γοτθική Τέχνη.»

DISUSED CHURCH AT TRAPEZA

near Famagusta

To the north-west of Famagusta, between it and the village of Prastio, extends a wide plain of clayey soil which in winter becomes an impassable sea of mud, in summer is a desert of white dust sprinkled over with a lack cloud of mosquitos and in spring is covered with wild carrots grazed by large herds of sheep belonging to Prastio.

In this plain, near the locality called Trapeza, there is a fairly large abandoned church. The doorways have been walled up but one can get in through a breach in the walls. It is a Byzantine building but with strong French influences. It consists

Fig. 284
Church at Trapeza: profiles of arches; imposts; masons' marks; capitals from north and south doorways; profile of arch of south doorway.

of three naves of three bays; the central nave ends in an apse, polygonal externally and semi-circular internally, with in front of it a barrel-vaulted choir communicating with the square chapels at the ends of the lateral naves.

The western bay of each of the naves has a barrel vault, as have also the two other bays of the northern nave. In the central nave these two bays are roofed with domes and in the southern nave with groined vaults. Although Byzantine the church contains many Gothic details (Fig. 284); the arches of the bay preceding the choir are low and pointed and covered with Gothic mouldings as are the supporting pillars. In the

northern nave the imposts have Gothic conges; the arcade and the pillars have toruses and grooves which, in France, would indicate a fourteenth-century date. In the southern nave the Gothic architectural features are later; there are no imposts and the mouldings are talons.

The arcades of the western bay spring from cruciform pillars and their mouldings merge into them, as was common in late Gothic. The mouldings are three quadrants on either side of a thick torus with a fillet.

The north doorway has quadrant corbels. The south doorway has corbels in the form of an inverted Attic base, jambs with mouldings terminating in Gothic congès, an arch decorated with a thin torus between grooves and a hood-mould whose upper torus has a central fillet.

There are some masons' marks on the stone work.

This church, which bears evidence of several stages of building, would seem to be a Byzantine building, partially rebuilt on successive occasions sometime in the fifteenth century by masons who had been trained in Famagusta in the practices of French Gothic art.

Ο Νέαρχος Κληρίδης χωρίς να αναφέρει από πού πήρε τις πληροφορίες του, γράφει σχετικά:

«... Όσο για τον συνοικισμό της Τράπεζας είναι γνωστό πως οι κάτοικοι που είχαν απομείνει ξανακατοίκησαν στο χωρί τους, γιατί στα 1563, εποχή των Ενετών, δοκίμασαν να ξανακτίσουν την εκκλησία της Παναγίας της Τράπεζας, μα φαίνεται πως ο συνοικισμός σιγά-σιγά έφθινε, και στα 1707 διαλύθηκε οριστικά. Οι απομεινάντες κάτοικοι του, μετανάστεψαν στην Ασιερίτου, παίρνοντας μαζί τους τις πιο σπουδαίες εικόνες του ναού του χωριού τους.

Έτσι το περίφημο χωρί της Τράπεζας, που ήταν ξακουσμένο σε όλη τη Μεσαορία για τις 72 ταβέρνες που συντηρούσε, σβήστηκε οριστικά από τον κατάλογο των κυπριακών χωριών.»

Η πιο λεπτομερής περιγραφή του ναού της Παναγίας της Τραπέζας υπάρχει στην

Κυπριακή Εγκυκλοπαίδεια του Α. Παυλίδην (Τόμος 13 - Σελίδα 138), από τον Βυζαντινολόγο συνεργάτη Αθ. Π.

Σελ. 138

«Τράπεζας Παναγίας εκκλησία.

Η εκκλησία της Παναγίας της Τράπεζας βρίσκεται 3 περίπου χιλιόμετρα στα βόρεια της Αχερίου. Βρίσκεται στο κέντρο του ερειπωμένου χωριού Τράπεζα που κατέστρεψαν οι Μαμελούκοι το 1425. Τίποτε δεν σώζεται από το χωριό, εκτός από την εκκλησία. Η εκκλησία στη σημερινή της μορφή είναι τρίκλιτη με δυο τρούλους στο μέσο κλίτος και μια προεξέχουσα ημικυκλική εσωτερικά και πεντάπλευρη εξωτερικά αψίδα. Το νότιο κλίτος είναι μικρότερο σε μήκος από το μέσο και το βόρειο. Έχει μήκος 15,24 μ. μόνο, ενώ τα άλλα δυο έχουν μήκος 19,80 μ. Το νότιο κλίτος όμως είναι πιο πλατύ 4,49 μ., ενώ το μέσο έχει πλάτος 3,24 μ. και το βόρειο 3,17 μ. Το νότιο κλίτος είναι επίσης πιο ψηλό από το βόρειο. Η αψίδα έχει χορδή 3,15 μ. και βέλος 1,93 μ.

Η σημερινή μορφή της εκκλησίας οφείλεται στη ριζική επισκευή και επέκταση μιας μικρότερης παλαιότερης εκκλησίας, που συμπληρώθηκε το 1563 σύμφωνα με σχετική επιγραφή πάνω από την ανατολική είσοδο του νότιου τοίχου. Η αρχική εκκλησία, από την οποία σώζεται ο τρούλος και τα τέσσερα στηρίγματά του ενσωματωμένα στους ισχυρούς πεσσούς της εκκλησίας του 1563, φαίνεται ότι ήταν μονόκλιτη με τρούλο. Της εκκλησίας αυτής σώζονται και η ανατολική και δυτική καμάρα. Η αψίδα της αρχικής εκκλησίας κατεδαφίσθηκε για να γίνει επέκταση προς τα ανατολικά. Αφαιρέθηκε επίσης ο δυτικός τοίχος της αρχικής εκκλησίας για να επεκταθεί στα δυτικά. Ταυτόχρονα αφαιρέθηκαν τα τύμπανα του βόρειου και του νότιου τόξου που στήριζαν τον τρούλο για να ενωθούν τα νέα κλίτη που προστέθηκαν με το κεντρικό. Η αρχική εκκλησία είχε εσωτερικές διαστάσεις 5,50X3,50 μ. περίπου χωρίς την αψίδα. Η φροντισμένη τοιχοδομία του αρχικού τρούλου και τα οξυκόρυφα τόξα που τον στηρίζουν από βορρά και νότο βοηθούν στη χρονολόγησή του στο πρώτο μισό του 14ου αιώνα το αργότερο. Στον τρούλο και στο τμήμα της αρχικής εκκλησίας σώζονταν μέχρι το 1974 μικρά κομμάτια τοιχογραφιών.

Τα χαμπλωμένα τόξα, στα δυτικά και στ' ανατολικά του αρχικού τρούλου, είναι, σε οριζόντια τομή, συνηθισμένα στις αρχές του 16ου αιώνα, όπως φαίνεται από τα τόξα που ενώνουν τα δυο κλίτη των εκκλησιών της Παναγίας στο Τρίκωμο, της Παναγίας Αυγασίδας στο ομώνυμο μοναστήρι κοντά στη Μηλιά κ.α.

Οι τρούλοι έχουν τέσσερα παράθυρα ο καθένας. Στην αψίδα και τον ανατολικό τοίχο των πλαγίων κλιτών υπάρχει από ένα μικρό στενόμακρο παράθυρο. Το παράθυρο της αψίδας καλύπτεται με ημικυκλικό τόξο, ενώ τα παράθυρα του ανατολικού τοίχου είναι ορθογώνια. Άλλο παράθυρο υπάρχει στον δυτικό τοίχο του βόρειου κλίτους.

Η εκκλησία έχει δυο εισόδους στον νότιο τοίχο, από τις οποίες η δυτική είναι πιο πλατειά και περιβάλλεται από περίτεχνο περίθυρο, μια στον δυτικό τοίχο του

νότιου κλίτους, μια στον δυτικό τοίχο του μέσου κλίτους και δυο στον βόρειο τοίχο. Κάποιο πρόβλημα υπάρχει στο δυτικό άκρο του νότιου τοίχου του μέσου κλίτους. Ένα άνοιγμα στο σημείο αυτό κλείεται με αργολιθοδομή, σαν να έχει μείνει ημιτελής η οικοδομή.»

ΑΘ. Π

Σήμερα, ο ιερός και ιστορικός τούτος χώρος, πέρα από τη βεβήλωση και την ερήμωση, είναι εγκαταλειμμένος και εκτεθειμένος, έρμαιο στη διάθεση αρχαιοκάπιλων και άλλων...

Αδιάσειστη μαρτυρία είναι το κείμενο του αρθρογράφου Σεβγκιούλ Ουλουντάν στην τουρκοκυπριακή εφημερίδα «ΓΕΝΙ NTOYZEN» στις 31/3/2009:

[Ορισμένα άτομα σκάβουν στο μοναστήρι της Αχερίτου και βγάζουν οστά...]

Ένας αναγνώστης, ο οποίος επιθυμούσε να μοιραστεί μαζί μας αυτές τις πληροφορίες, είπε τα εξής:

«Την περασμένη Κυριακή σας αναζήτησα. Εσείς, ψητήσατε πληροφορίες από τον Αχμέτ Ερντενγκίζ, ο οποίος είναι αρμόδιος της Επιτροπής Αγνοουμένων και τις διαμοιραστήκαμε μαζί μου.(ή μαζί του.) Όμως πρέπει να ληφθεί σοβαρά η κατάσταση στο μοναστήρι της Αχερίτου.

Όταν πήγα στο μοναστήρι της Αχερίτου, διαπίστωσα ότι κάποιοι προέβαιναν σε εκσκαφές εκεί, άνοιξαν μια τεράστια τρύπα στο κτίριο και αφαίρεσαν πολλά μάρμαρα. Περπατώντας στο εσωτερικό του μοναστηριού, το πόδι μου μπήκε στο πάτωμα, το οποίο υποχώρησε. Εκεί είδα και ορισμένα ανθρώπινα οστά. Όπως ανέφερε και ο Αχμέτ Ερντενγκίζ, ίσως να πρόκειται για αρχαία οστά. Πιθανώς να είναι τα οστά ορισμένων ιερέων, οι οποίοι τάφηκαν εκεί αρκετά πιο πριν. Εκείνο όμως που τράβηξε την προσοχή μου, ήταν ένα ζεύγος γυαλιά, τα οποία έμοιαζαν να είναι από πλαστικό. Σίγουρα τα γυαλιά αυτά δεν είναι παλιά και το πώς βρέθηκαν εκεί δεν μπορώ να το γνωρίζω.

Κάποιοι προβαίνουν σε εκσκαφές στο μοναστήρι αναζητώντας κάτι και η Επιτροπή Αγνοουμένων αν μεταβεί εκεί και κοιτάξει, θα διαπιστώσει πολύ καλά το τι λέγω... Τουλάχιστον, η Επιτροπή Αγνοουμένων θα πρέπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για προφύλαξη των οστών αυτών. Παρακαλώ προωθήστε το παράπονο μου...»

Tις πληροφορίες για το θέμα αυτό τις μεταφέραμε την περασμένη Κυριακή (22.3.2009) στον αρμόδιο της Επιτροπής Αγνοουμένων, Αχμέτ Ερντενγκίζ. Ο κύριος Ερντενγκίζ, μας ανάφερε ότι τα οστά που βρέθηκαν θαμμένα στο πάτωμα του κτηρίου, πιθανώς να ανήκουν σε ιερείς και είναι σχεδόν σίγουρο ότι είναι παλιά. Σύμφωνα με πληροφορίες σχετικές με το θέμα αυτό, τις οποίες εξασφαλίσαμε από τον Δρ. Μπεκίρ Αζγκίν, σύμφωνα με την παράδοση, οι Ε/κοι ορθόδοξοι ιερείς, θάβονταν στο πάτωμα των εκκλησιών τους.